

XVI. évfolyam
2009. október

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

WWW.KOLPING.HU

European Kolping Congress Bratislava October 2-4, 2009

Európai Kolping Konferencia Pozsonyban 2009. október 2-4.

Caritas in veritate
– Szeretet
az igazságban
3. oldal

ÚJ TANÉV,
FELELŐSSÉG
4. oldal

Európai
Kolping
Konferencia
Pozsonyban
6. oldal

Egyházközségi
nap és Szent
László búcsú
az istenhegyi
plébánián
10. oldal

Zarándoklat
a Pécsi
Egyházmegye
megalapításának
1000 éves
ünnepi
szentmiséjére
11. oldal

KOSZISZ HÍREK
14. oldal

HÍREK A KOLPING
VILÁGBÓL
15. oldal

Aus dem Inhalt
18. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

Kolping írásai

Nagyon természetes, hogy mindjárt arra is gondoltak, amiért a tapasztalás szerint az ifjak leginkább szoktak rajongani, egy szép zászló beszerzése. E végből az idősebb káplányhoz, Steenaerts János úrhoz fordultak, ki szép elhatározásukban megerősítette őket, és a zászló költségeinek fődöntetése végett felhívást szerkesztett nekik az adományok gyűjtésére. És ezek az ismerős és megközelíthető katolikus legényeknél vasárnaponként pénzt gyűjtöttek a zászlóra. A pap-ság segítségükre volt, Friderici plébános tekintélyes adománnyal járult a költségek fődöntéséhez, Steenaerts a szöveget szerezte meg nekik olcsón, Kolping pedig Sz. Alajos olajfestményű képeit rendelte meg barátjánál, Asselborn festőnél. 1845-ben Lőrincz-nap előtt való vasárnapon szentelte fel a plébános a zászlót és egyúttal a legényeket kitartásra buzdította.

Ezalatt a két gyűjtő az adakozó legényeket arra is felszólította, hogy a Lőrincz-napi körmeneten éneklendő egyházi énekek begyakorlása végett Thiel asztalos műhelyében jöjjenek össze. Thiel saját és mások tapasztalásából már régóta ismerte ama nagy veszélyeket, melyeknek a katolikus legények a szállókon együtt voltak, és mélyen érezte annak szükségét, hogy a katolikus legények részére alkalmas találkozóhely szerveztessék. Senki sem örült tehát jobban, mint éppen ő, midőn néhány legény vasárnaponként összegyűjtött az ő műhelyében, és ott egy pohár sör és víg dal mellett néhány ártatlanul vidám órát töltött el, – mialatt ő, mint műkedvelő, hegedült nekik. Az ő műhelyében tartották meg a legények

a szent Lőrincz napi körmenetre is az első énekpróbákat. De a legények száma folyton növekedett, úgy hogy a harmadik énekórán már szűk lett a műhely, és így az Ermekeil Jakab könyvkereskedő (később legényegyleti előjáró s pénztáros) által alapított „szegénybetegek-egyletének” helyiségben kényszerült összejönni. Ez a helyiség Breuer János elberfeldi tanító iskolája volt.)

Mély benyomást tett a szemlélőre, midőn derék legények pompás zászlójuk után haladtak és zengtek dalaikat a körmeneten (1846. augusztus 9., sz. Lőrincz ünnepének előestéjén). Már előre figyelmeztette Breuer a legényeket, hogy mily szép eredményt mutathatnak fel az ünnepély alkalmával, ha eddigi gyakorlataikat rendszeresen folytatják. Úgy is lett – és a legények száma folyton növekedett. De most már nem maradtak a pusztá éneklés mellett, hanem előadásokat, elbeszéléseket hallgattak, s mindezt kedélyes mulatsággal fűszerezték. Steenaerts káplány vasárnaponként tartotta előadásait. Csakhamar Kolping is hozzájuk csatlakozott, és különösen hétfői napokon tartott nekik előadásokat.

Igy fejlődött a mag, melyet az Isten és a jó emberek néhány törekvő ifjú szívébe letettek, – fejlődött csendesen, de örvendetes módon. Írott rendszabályok nélkül is volt rend és szabály az ifjak társas együttlétében.

Breuert az iskolájába összegyűlt legényekkel való társalgás csakhamar megtanította, hogy mire van azoknak leginkább szükségük. És az azért többszörösen szemök elé állította, mennyire kívánatos rájuk

nézve, hogy magukat műveljék, jellemüket acélozzák, az igazi vallásosságot és erkölcsöket szívökben ápolják; – beszélt ismételve arról is, hogy nekik egy gyülekező helyre volna szükségük, ahol magukat otthon érezzék és megígérte nekik, hogy az írásban és számvetésben ingyen oktatja őket. 1846. október havában egy alapos és terjedelmes emlékiratot készített, amelyben egynémely továbbképző intézet, úgymint fiúk, leányok, ifjak és hajadonok részére alapítandó keresztény egyletek, különösen pedig legényegyletek alapításának szükséges voltáról értekezik, amely utóbbinak feladata volna, hogy abban belföldi és idegen ifjak, nevezetesen mesterlegények és inasok, életük 18-dik évétől a 25-ig, vagy azon is túl, előadások és alkalmas olvasmányok által oktatást, nevelést, művelődést nyerjenek, és egyúttal kellemes mulatságban és üdülésben részesüljenek. E cél elérésére szükségesek:

1. Alkalmas helyiség, 2. A közjóért lelkesülő néhány férfiúnak szövetsége, 3. Lassankint növekvő könyvtár és 4. Egyleti szabályok. Az emlékirat mind e négy pontot kifejti és azonnal tervezetet ad „*az elberfeldi katolikus legényegylet szabályai*” cím alatt. Midőn egy alkalommal eme szabályokat Breuer, Kolping és Steenaerts, ez utóbbinak szobájában alaposan megbeszéltek, a „legényegylet” kifejezést ifjúsági egylet címmel cserélték fel, mert az egylet egynéhány tagja nem volt tulajdonképpen mesterlegény.

SCHAEFFER SEBESTYÉN, A KATOLIKUS LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNBN KÍADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Caritas in veritate – Szeretet az igazságban

XVI. Benedek pápa új szociális körlevele

Ez év június 29-én került nyilvánosságra XVI. Benedek pápa szociális enciklikája, a Caritas in veritate, szeretet az igazságban címmel.

Ebben nem szerepelnek praktikus megoldások a társadalmi és gazdasági problémák megoldására, csupán a legfontosabb kérdések kerülnek terítékre magasabb összefüggésben.

A pápai körirat minden jóakarató ember számára íródott és a világ legkülönbözőbb nyelvére lefordították. Terjedelme 142 oldal. Bevezetőjében a pápa utal arra, hogy a szeretet az igazi tanító mestere az egyház szociális tanításának, és úgy véli, hogy a szeretet és az igazság összetartoznak.

Az első fejezet tulajdonképpen elődjének VI. Pál pápának a Populorum progressio (A népek haladása) Enciklikának van ajánlva, azzal a megjegyzéssel, hogy az örök élet figyelmen kívül hagyásával, hiányzik az emberi haladás lehetősége, földi életünkben.

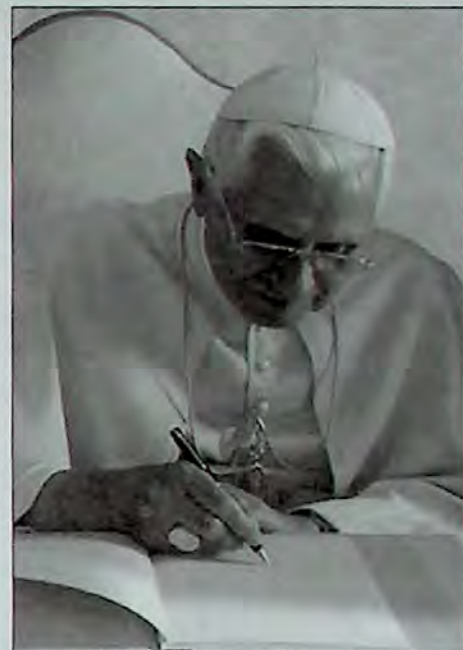
A második fejezetben a pápa a mai világunkat elemzi. Nézete szerint a kifejezetten profitra törekvés, ha az nem az általános jólétre törekszik, úgy az rombol és szegénységet eredményez. A nem megfelelő pénzügyi aktivitások és többnyire spekulatív tevékenységek részben migrációhoz, másrészt a földi javak kiaknázásához vezet, és ez ellen

egy humán szintézist javasol. Egy új érték meghatározására van szükség, a civil társadalom bevonásával, a nemzeti és nemzetközi politikában.

A harmadik fejezet a testvéri gazdasági fejlődést helyezi előtérbe, a civil társadalom részvételével, morális szándékkal és felelősséggel. Meg kell mutatnunk gondolkozásunkban, és tevékenységünkben a tradicionális szociális értékeket. Úgy mint átláthatóság, becsület és felelősség, és ezeket az értékeket nem szabad szem elől téveszteni.

A negyedik fejezet a népek fejlődése, jogok és kötelességek és a környezetünk. Itt felvetődik a demográfiai kérdés. Korrektnek nem mondható az emberiség számbeli növekedése, ugyanakkor visszamaradottsága. A gazdaságnak szüksége van a korrekt embert tisztelő etikára, amelynek a nemzetközi együttműködésbe is jelen kell lennie.

Az ötödik fejezet az emberiség családjának együttműködéséről szól. Ezt úgy kell értelmezni, hogy felismerjék közösségüket, ne csak az egymás mellettséget érezzék. A Szentatya ugyanakkor a vallásszabadságot úgy ítéli meg, hogy az csak akkor lehetséges, ha Isten minden vallásban jelen van. Ugyanakkor mind a laizmusban, mind a fundamentalizmusban a gyümölcsöző egyetértés mellett az értelem és a hit elvész.

A hatodik és az utolsó fejezet az emberiség fejlődéséről és technikáról szól. Az emberiség fejlődése csak akkor lehetséges, ha ő saját maga hozza létre azt. A technika önmagában erre nem képes. A technológiai fejlődés és a kommunikáció arra hivatott, hogy az emberi személy méltóságát és a népeket támogassa.

Végezetül XVI. Benedek pápa aláhúzza, a keresztények fejlődése megköveteli, hogy a szegényeket Istenhez emeljük, szeretetben és megbocsátásban, továbbá önzetlenségben, felebarátainkat fogadjuk el igazságossággal és békével. Az igazságosság és szeretet gyakorlása nem kerül semmibe. Megvalósítása nem hiábavaló és ily értelemben ennek az enciklikának a lényege így szól: SZERETET AZ IGAZSÁGBAN.

ÚJ TANÉV, FELELŐSSÉG

Az új tanév mindig új felelősséget ró a szülőkre, tanároknak, nevelőkre és mindazokra, akiknek közük van az ifjúsághoz. Tanévkezdéskor fel kell szítaniuk magukban ezt a felelősségtudatot, hogy a reájuk bízottakban is megszülessék vagy fokozódják a felelős életre való beállítottság. Fokozott felelősség nyugszik a Kolping-családokon, hiszen egyesületünk egyik fő célja, hogy segítse a keresztény családok és ifjúság életét.

Gyermek

Magától értetődőnek tűnik, hogy ahol házasság van, ott gyermek is van. Jóléti és fogyasztói társadalmunkban azonban ez ma már nem természetes. Nyugati „mintákat” követve már nálunk is elterjedőben van a gyermek nélküli „család” önző ideálja, sőt mind kevesebben kötnek házasságot (még pusztán polgári házasságot is). Sokan egyszerűen „csak” együtt élnek több-kevesebb ideig „barátjukkal”, „barátnőjükkel”, míg meg nem unják egymást, s azután „békésen” elválnak útjaik. Az elmúlt évben demográfiai kimutatások szerint Budapesten a művi abortuszok száma messze meghaladta az élve születések számát. Ez a jelenség mind történelmileg, mind világviszonylatban példa nélküli. Szociológusok becslése szerint, ha ez így megy tovább, kétezer-húszra, harmincra hazánk lakossága öt-hat millióra csökken és az aktív felnőtt dolgozó réteg oly csekély lesz, hogy képtelenné válik az előregedett társadalom el-

tartására. Történelmi tapasztalat alapján mondhatjuk, hogy hazánk lakossága nem annyira elvek alapján vállal gyermeket, hanem anyagi motiváció szerint. Ezért a felelős politikusoknak kellene szorgalmazniuk a családvédelmet a többgyermekes családok szociális kedvezményekhez juttatását, az úgynevezett szociális háló kiépítését. Ám a keresztény embert nem csak az anyagiak motiválják. A Biblia tanítása alapján tudjuk, hogy Isten teremtői parancsa a szaporodás: „Szaporodjatok és sokasodjatok” – mondja az Úr az első emberpárnak, s ez minden idők emberére vonatkozik.

A keresztény házasság fő célja is a gyermekáldás vállalása. Isten parancsának teljesítése pedig egybeesik jól felfogott nemzeti érdekünkkel: a magyarság fennmaradásával.

Nevelés

A nevelés szó valószínűleg a „növelés” fogalmával rokon. Az élőlények nem kész állapotban jönnek a világra, hanem gondoskodással fel kell őket nevelni. A nevelés tehát a gyermekben lévő testi-lelki adottságok kibontakoztatásában áll a gondoskodás által. Sok szülő úgy gondolja, és ez sokáig tartó materialista nevelés eredménye, hogy kötelességének eleget tesz, ha gyermekének testi egészségéről gondoskodik, illetve olyan pályára állítja gyermekét, ami éppen divatos, azaz, amivel nagyon sok pénzt lehet szerezni. Ez a felfogás azért vall materialista életszemléletre,

mert nem veszi figyelembe az Úr Jézus mondását: „Nem csak kenyéren él az ember”. a szülőnek nem magántulajdona a gyermek. Nem magának neveli, hanem Istennek és a hazának. De hogyan neveljen az a szülő, aki maga is nevelésre szorul? Ezért kap mind nagyobb jelentőséget napjainkban az úgynevezett felnőttképzés. Ez nem csupán új szakmák, új információk elsajátítását jelenti, hanem a szülőket fel kell készíteni (nem csupán biológiai értelemben) a szülői hivatásra. Vannak, akik úgy próbálnak kibújni a szülő felelősség alól, hogy folyvást a gyermek úgymond szabad döntésére hivatkoznak: majd a gyerek eldönti, hogy mit akar tanulni, majd a gyermek eldönti, akar-e hittanra és templomba járni, majd a fiatal eldönti, hogy milyen erkölcs szerint kíván élni. Persze érdekes, hogy ugyanezek a szülők sokszor rákényszerítik saját elképzeléseiket pályaválasztáskor a gyermekükre és egészségügyi kérdésekben egyáltalán nem tekintik gyermeküket szabadon döntő felnőttnek. Vannak továbbá olyan szülők is, akik úgymond a család érdekében kifejtendő önmegvalósításukra hivatkozva hátrítják el maguktól az Isten által reájuk ruházott nevelési felelősséget. Inkább fizetnek, nehogy nevelniük kelljen, vagy mindeztől az iskolára, esetleg az egyházra hátrítják a nevelés feladatát. Az ilyen szülők – akik csak vakáció idején foglalkoznak a gyerekekkel – többnyire maguk sem rendelkeznek valamiféle nevelési

elképzeléssel, s ezért valójában félnek gyermekeiktől. Félnék eszményeket, szellemi értékrendet bemutatni a gyermeknek, hiszen az könnyen számon kérheti a szülőtől az elmélet gyakorlatát. Pedig a nevelés első és igazán hiteles képviselője a szülő a gyermek számára. Mivel a gyermek utánzó lény, ezért mintát, etalont, jó példát kell mutatni neki, amit először követ, majd értelmi alátámasztást, magyarázatot igényel.

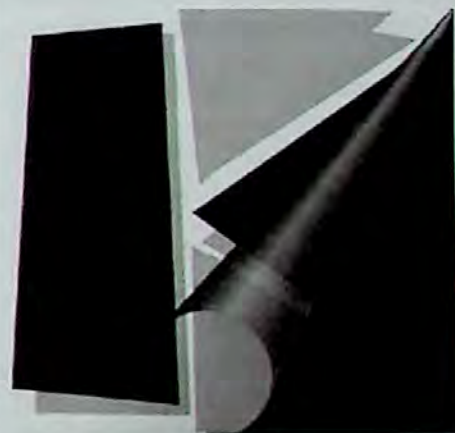
Iskola

Míg a nevelés igazi otthona a családi fészek, addig az iskola feladata elsődlegesen a megfelelő ismeretek közvetítése. Ám mivel az iskolákban többnyire gyermekek vannak, akiket nevelni is kell, az iskola nevelői funkciója semmiképpen sem elhanyagolandó. Az iskolában maga az ismeretszerzés is áttételesen nevel, akár a tanítás, akár a tanulás, illetve a tanult anyag formájában. Ugyanakkor az iskolában a gyermek nagyobb közösségben él és dolgozik. Osztálytársai is nevelő hatással vannak rá. Ám ezt a nevelést megfelelőképpen kell irányítani. A közvetett nevelést nem szabad összetéveszteni a közvetlen neveléssel. Akik a világnézeti-

leg semleges iskola eszményét vallják, úgy gondolják, hogy a gyermek eleve már jó és szabad döntésre képes felnőttnek születik és értékítéleteit nem szabad befolyásolni. Ez a felfogás azért téves, mert nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a gyermekre elsősorban nem a kapott információ hat, hanem a felnőttek példája, ami akarva-akaratlan meta-kommunikációs formában, közvetve, sokszor a tudatalattin keresztül formálja, neveli a gyermek egyéniségét. Az oktató-nevelő felnőtt itt sem bújhat ki a nevelés felelőssége alól. Az iskola gyermeknek, sőt a fiatalnak is szilárd és eszményi értékrendet kell bemutatni. Példákat kell eléje tárni, amit követhet. Magasra kell állítani a mércét, hiszen az élet amúgy is koptatja az embert. Ha az értékek skáláját alacsonyan húzzuk meg, akkor az életben még alacsonyabbra süllyedünk. Számos híres ember, költő gondolt vissza nosztalgiával iskolai éveire, ha kiváló nevelői, tanárai voltak. Nem annyira az ismeretek maradtak meg emlékezetében, hanem tanítója, tanára jó szava, kiállása, jó példája, amiből az élet forgatagába erőt meríthetett. Nem véletlen tehát, hogy hazánkban egyházunk is nagy

hangsúlyt helyez a katolikus iskolák létrejöttére, gondjára. A katolikus iskolában a hittan nem különóra, hanem a tanrend szerves része. Az oktatásban pedig mindig a keresztény európai kultúra hagyományainak összefüggésében tárják fel a tananyagot. Olyan légkört kívánnak biztosítani, ahol a szülők, a tanárok és a nevelők egy közösséget alkotnak a diákokkal. A nevelők pedig úgy nevelnek, hogy tanításukkal és jó példájukkal kedvet és szempontokat adnak az önneveléshez. Hiszen a nevelés célja az önnevelés.

DR. BOLBERITZ PÁL
ORSZÁGOS PRÉZES

Nemzetközi ifjúsági találkozók

Nemzetközi ifjúsági találkozót rendeztek a magyar és az augsburgi fiatalok Balatonfenyvesen. A baráti összejövetelt színezte két előadás, Szabó István aki a munka világáról és az érvényesülés lehetőségeiről, Kontur Pál pedig a családról és a gyermeknevelésről beszéltek a fiataloknak. A találkozón részt vett Dr. Bolberitz Pál országos prézes és Nagy Sándor országos titkár, akik elbeszélgettek a fiatalokkal és tájékoztottak mindennapos problémáikról.

Ezt az eseményt követte egy másik nemzetközi program. Több, mint 30 magyar fiatal vett részt egy kölni zárandoklaton, melyről később fognak beszámolni.

Európai Kolping Konferencia Pozsonyban

A Nemzetközi Kolping Szövetség 2009 október 2-4 között megrendezett nagyszabású konferencián emlékezett meg a vasfüggöny lehullásáról, a berlini fal leomlásáról és a Kelet-Európán végigsöprő bársonyos forradalmakról.

Hubert Tintelott és Lang György

A rendkívül változatos három napig tartó eseménysorozaton olyan előadókat hallgathattunk, mint Hubert Tintelott főtitkár, Thomas Dörflinger a Német Kolping Szövetség elnöke, Lang György a MKSZ volt elnöke, Surján László EU képviselő, Ján Carnogursky miniszterelnök, és nem utolsósorban Msgr. Stanislav Zvolenszky érsek szentbeszédét a Koronázó templomban.

Lang György örökös tiszteletbeli elnökünk hű képet tárt a hallgatóság elé a 20 évvel ezelőtti eseményekről és azok politikai háttéréről. Jan Carnogursky volt miniszterelnök keményen bírálta a tőke és a multi cégek szerepét és befolyását a társadalmi életre. Surján László EU képviselőnk a házas-

Küldöttek a régi parlamentben

ság és család problémáiról beszélt. Vasárnap a Koronázó templomban Msgr. Stanislav Zvolenszky érsek úr által celebrált szentmisén vetünk részt. (szentbeszédéből alább idézünk)

Végezetül Hubert Tintelott mutatta be a Nemzetközi Kolping Szövetség dekrétumát a „Pozsonyi Nyilatkozat”-ot. (melléklet)

Valamennyi felszólaló mondanivalójában jelen volt az aggodás Európáért, a társadalomért, a családokért.

A megoldás: a nagy politika, a nagy tőke, a társadalom a globalizáció közös nevezőre hozása.

Másként nem megy.

N. S.

Az ifjúsági munkacsoport tagjai

Részlet

**Msgr. Stanislav Zvolenszky
érsek úr szentbeszédéből**

Kedves

Testvéreim,

Már két év-tized választ el bennünket a történelmi eseménytől, amely a „bársonyos forradalom” elnevezésnek köszönhetően ivódott tudatunkba. Húsz év, ez több mint egy egyszerű számadat. Több mint egy kro-

nológiai adat az elmúlt időszakról. Húsz év ez egy új nézőpontja egy érett generációnak, nézőpontja egy történelmi szempontból megismételhetetlen tapasztalatnak a totalitárius rezsimből való átmenetnek egy új demokratikus rendszerbe. Húsz év, aki a forradalmi események időpontja alatt a gyermekkorát élte, mostanára felnőtté vált, és az élet útját napjainkban próbálja egyengetni. Ki akkor húsz éves volt ő most alkotó erejének teljéhez közeledik, és aki akkor 40 éves volt ma abban a korban van, hogy már a tudáson kívül az idősebbek tapasztalatával is rendelkezik, mely csak az idők telével szereshető meg. Egyszóval az a húsz év egy érés kicsúcsosodásának a szimbóluma, egy időbeli távolság, amely mélyebben és objektívebben enged egy történelmi rálátást a múltra és megengedi, hogy eseményeket szélesebb összefüggésekben tudjuk értelmezni. Igen az átmenet az ateista, hitesegett kommunizmusból a demokrácia bonyolult útvesztői felé egy eddig példátlan tapasztalat, amely meghozta a vallás szabadságát is. Emlékezzünk arra, hogy a kommunizmus az Egyházat nem csak a föld színéről akarta kiirtani, de az emberek szívéből is az Istent akarta gyökerestől kitépni. Még emlékeinkben van, hogy a Mennyei királyságot hogyan akarták helyettesíteni a földi paradicsommal, amely a népi demokrácia a szocializmus és a kommunizmus irányelvei szerint teremtdött volna meg. A keresztelőkét hogyan helyettesítették a névadó ünnepek, az első áldozás helyett úttörői eskütelek folytak, hogyan volt alkalmazva a noviciátusok szerint a párttagság felvételéhez szükséges jelölések menetrendje és hogyan zajlott volna az evangélium egyetemessége helyett a „Világ proletárjainak egyesülése”. Ez az Isten nélküli politikai missziózás az emberiségnek osztályok nélküli társadalmat, világos jövőt és az emberiség ujjá születését ígerte.

A szabadság kötelez – a jövő felelősségteljes alakítása

Az Európai Kolping Szövetség pozsonyi nyilatkozata

Az 1989-es év Európa számára mélyreható változások sorát jelzi. Több mint 40 éven át Európa két hatalmi tömbre osztva létezett, a keleti tömbben kommunista kormányok uralkodtak. A kontinensen keresztül vezetett az ún. vasfüggöny, melynek leküzdésére a keleti emberek életüket kockáztatták, és amelyet a „Kenyeret-Szabadságot” mozgalommal döntöttek meg.

Közép- és Keleteurópa népeinek ebben a csodálatos esztendőben sikerült békés és bársonyos forradalmakkal országaik politikai és társadalmi szerkezetét megváltoztatni és az emberek számára nagyobb szabadságot kikövetelni. Ezek a forradalmak voltak a bizonyítékai annak, hogy a szocializmus ember- és társadalomszemléletével nem tudta kielégíteni az emberek elvárását és igényét.

Egy emberszemlélet, amely az egyes embert csupán egy társadalmi egész részének és esz-közének tekinti és szem elől téveszti az egyénnek a közjó megvalósításáért hozandó, személyes és átruházhatatlan szabad döntését, nem veszi számításba az embernek, mint egyedi és társadalmi lénynek a személyiségét. Az emberek a nagyobb szabadság, az emberi jogok megtar-

tása és több szociális igazságosság elérése iránti törekvésükben 20 évvel ezelőtt megnyitották a politikai változásokhoz vezető utat, lerombolták a vasfüggönnyet és Európában egy új politikai egységet valósítottak meg.

Csalódott elvárások

Ma – húsz évvel e messzemenően békés változás után – azonban látható, hogy Európa polgárai számára nem teljesült minden elvárás, amiket a bársonyos forradalmak keltettek bennük.

Bár az újonnan nyert szabadság megnövelte a politika alakításában való részvételt, nagyon gyorsan előtörték az egyéni érdekek és megmutatkozik, hogy az újonnan elnyert szabadságban sok polgár nem a közjó érdekében adódó több felelősségvállaláshoz való esélyt és lehetőséget látja, hanem azt az egyéni cselekvési lehetőségeinek kiterjesztéseként értelmezi.

A gazdaság átalakulása a piacgazdaság biztonságát szolgáló szervezeti keret hiányában új hatalmi struktúrákhoz és a társadalmi igazságosság szempontjából végzetes következményekhez vezetett.

A társadalmi felelősség elől elzárkózó gazdaság az általános globalizáció keretében a szociá-

lis kirekesztés új formáihoz, instabilitáshoz és bizonytalansághoz, továbbá a nemzetállami politika lehetőségeinek folyamatos csökkenéséhez vezetett az egyes társadalmi csoportok szociális kiegyenlítése terén.

A növekvő bizonytalanság és a társadalmi csoportok közt tárgyaló szakadék növekedésének következményeként észrevehetően csökken a pluralista demokrácia társadalmi szociális államformájának támogatása, és nagyobb szerephez jut a populista, demokráciaellenes politikai erő befolyása.

Ezen fejlődés miatt szükséges emlékeztetni az embereket az 1989-ben kitűzött alapvető célkitűzéseire, és együtt keresni azon utakat, amelyekkel teljesíteni lehet azon emberek elvárásait, akik annak idején részt vettek a forradalomban.

Az Európai Kolping mozgalom már 1996-ban, a Salzburgi Kiáltványában rámutatott néhány alapvető előfeltételre, amelyet teljesíteni kell ahhoz, hogy biztosítsuk Európában a szabadság, az emberi méltóság, a béke és a társadalmi igazságosság politikai és gazdasági rendszerét.

A jelen fejlődés láttán minde- nek előtt a következőkre kell figyelmeztetnünk:

Ottmar Dillenburg

Msgr. Axel Werner

Hubert Tintelott

Anton Salezny

A demokrácia biztosítása

Történelmi tapasztalat bizonyítja, hogy a népképviselői demokrácia az állam- és kormányzási forma, amelyben a polgárok szabadsága, személyi méltósága és az egyének emberi jogai és a társadalmi csoportokon túlnyúló közjó a legjobban a leginkább biztosítottak. Ugyanakkor a történelmi tapasztalat bizonyítja, hogy egy népképviselői demokrácia csak akkor élet- és cselekvőképes, ha abban az a polgár öntevékenyen vesz részt aki szabadságjogait nem tekinti az egyén szabadsága abszolutizálásának, hanem a keresztény emberkép szellemében felismeri és tudomásul veszi saját felelősségét is.

A Kolping mozgalom nagy felelőssége abban áll, hogy tagjait ismételten figyelmeztesse a keresztény emberkép két jellemvonására és bemutassa az egyének cselekedeteit irányító, ebből eredő következményeket.

A Kolping mozgalom tagjait a felelős gondolkodásra, beszédre és a társadalomban szükséges cselekvésre szólítja fel, továbbá a tevékeny, demokratikus elkötelezettségre biztatja.

A katolikus szociális tanítás jegyében az Európai Kolping mozgalmat olyan állameszme vezeti, amely kötelezi az államot, hogy alkalmas szabályozó rendszerrel és a piaczgazdaság erőit és a piac dinamikáját egyensúlyba hozza a szociális igazságosság jogos követelményeivel.

A piaczgazdaság jelen válsága és a valós gazdaság ebből adódó krízise világossá teszi, milyen következményekkel jár, ha a piac erőit nem szabályozza egy szilárd szabályrendszer.

A globalizáció időszakában a nemzetállamok mellett a nem-

zetközi közösségnek kell vállalnia a feladatokat, hogy a világméretű gazdasági és pénzügyi rendszer folyamatait úgy illessze a szervezet keretébe, hogy azok az emberiség családjának közösségére irányuljanak.

Ha cél a polgárok tartós egyetértésének biztosítása a demokratikus rendhez, az államnak biztosítania kell szociális biztonságot minimális mértékűen is.

Ennek során a szubszidiaritás elvének megfelelően nagy jelentősége van a civil társadalom erőinek is, amelyek faladata, hogy az egyes polgárokat biztassák, és képessé tegyék az önszerveződésre és önálló szolidáris szervezetek létrehozásával a társadalmi feladatok átvállalására.

Biztosítsák a polgárok szabadságának kereteit, továbbá megóvják az államot egy esetleges túlterheléstől.

Az Európai Kolping mozgalom civil társadalmi szervezetként kész saját felelősséggel feladatokat átvállalására az oktatás és a szociális ellátás területén.

A családok erősítése

A társadalom működésében központi jelentősége van a családnak. A család – amint azt a katolikus szociális tanítás hangsúlyozza – minden társadalom alapja. Bár az utóbbi évtizedekben Európában jelentősen változott a család képe, és módosultak a családformák, a férfi és nő házasságon alapuló kapcsolata, amely gyermekekkel családdá bővül, továbbra is a legáltalánosabb családforma, amely átveszi a társadalom sokféle funkcióját.

A családok nyújtják a gyermekek fejlődéséhez szükséges érzelmi és szociális támaszt, és tanulási helyül szolgálnak megélt

alapértékek gyakorlásához. Biztosítják a korosztályok egymás közötti szolidaritását és a családokban megélt szolidaritás útján alkalmasak az élet kockázatai – mint az öregkor, a betegség, az ápolásra szorultság – elleni oltalmazásokra is.

A család e szolgáltatásai az intézményesen biztosított szolidaritás idején is nélkülözhetetlenek, és nehéz élethelyzetekben nagymértékben szolgálják az emberi méltóságot is.

Az Európai Kolping mozgalom a családok oktatásában, családok szolidaritási hálózatokká történő egyesítésében és a családok érdekeinek a politikában történő képviseletében a családtámogatás fontos feladatát látja. Továbbra is igyekszik, hogy ébren tartsa a társadalomban a család nélkülözhetetlen szerepének és feladatának megtartását az egyén és a társadalom érdekében, hogy az egyént alkalmassá tegye a családban elvégzendő feladatokra, kísérő oktatással és szabadidő kínálattal támogatassa a családtagok összetartását, közreműködjen a családi szervezetek létrehozásában, és szót emeljen a családokért a politika részéről, a szubszidiaritás alapján történő támogatása érdekében.

A Kolping mozgalom fontos feladatának tekinti a gyermeküket egyedül nevelő szülők segítségét és szétszakadt családok tagjainak szolidáris támogatását.

Munka és foglalkoztatás

A társadalom szociális békéjében központi jelentősége van a munkának és a foglalkoztatásnak. Még ha a kereső foglalkozás a keresztény felfogás szerint is többet jelent a kenyérkereső munka feladatánál, a megélhetési munka, illetve az emberhez méltó kereső tevékenység hiánya Európa polgárainak egyik legnagyobb gondjává vált. A fokozódó globalizáció következtében a termelő ipar egyre több munkahelye vándorol el Európából, a visszamaradó munkahelyekhez gyakran csupán alacsony bérek tartoznak, így ezekből már nem fedezhető a dolgozó emberek és családjuk létfenntartása, ami elfogadhatatlan munkafeltételekhez vezet. Ezért ezeket állami támogatásokkal kell feljavítani. A változások nagy része azzal jár, hogy az embernek a termelési folyamatban már nincs meg a neki járó elsőbbsége a többi termelő tényezővel szemben és a tőke érdeklődése, valamint túlzott profitéhsége a munkahelyek tönkretételéhez és elfogadhatatlan munkakörülményekhez vezet.

A globalizáció időszakában a munka és foglalkoztatás területén a problémák már nem oldhatók meg kontinentális szinten.

Az Európai Kolping mozgalom tehát szorgalmazza munka-

ügyi alapszabványok világméretű bevezetését és követeli a nemzetközi államközösség erőfeszítéseit az ILO emberhez méltó munkára vonatkozó alapelveinek megvalósítása érdekében.

Az Európai Kolping mozgalom.

Európában a Kolping mozgalom támogat minden erőfeszítést az oktatás területén, és oktatási lehetőségeket kínál fel, hogy az embereknek magasabb képzettség révén biztosítsa az esélyeket bármely munkahelyen.

Egyidejűleg támogatja a Kolping mozgalom, a munkavállalók törekvéseit, hogy összefogással jobban képviselhesék érdekeiket.

A politikától a Kolping mozgalom elvárja olyan új technológiák következtetéses támogatását, amelyek nagymértékű foglalkoztatást jelentenek, valamint biztosítják az ehhez szükséges további szakmai képzést, végül elvárja a gazdaságot terhelő bürokráciának és a munkaerőpiac szabályainak csökkentését is.

Fejlesztés és világméretű felelősség

Európa sokféleképpen kötődik a világ más részeihez. Sok, Európából kiinduló szociális fejlődés tett szert általános jelentőségre, és európai közös értékek révén, mint pl. az emberi jogok, kötődik a világ minden részén élő emberekhez. Sokan ezen emberek közül elegendő élet- és fejlődési esélyek nélkül élnek és Európa már saját történelme és meghatározó értékei okán is felelős azért, hogy ezen emberek számára megmutassa szolidaritását. A globalizáció keretében növekvő függőség el-

lensúlyként igényli a nemzetközi szolidaritást.

Az Európai Kolping mozgalom kiáll azért, hogy a fejlesztési együttműködés terén tett fokozott lépésekkel világszerte részt vegyen igazságtalan struktúrák leküzdésében és az események peremére szorult népeknek és embereknek új fejlődési lehetőségeket nyisson meg. Ez megköveteli egy igazságos világgazdasági rend megteremtését, amely megjavítja a szegény országok esélyeit a világpiac megközelítéséhez. Megfelelő intézkedésekkel kell megállítani az emberek által előidézett világméretű klímaváltozást, ami különösen a szegény országokat sújtja, amelyek azonban nem kiemelt mértékű okozói a klímaváltozásnak. Kihívás Európa számára, hogy az Európába induló embereknek egy, az emberi jogokat figyelembe vevő menedékrendszert kínáljon, és gondoskodjék arról, hogy megszűnjenek az elvándorlást előidéző okok

Az Európai Kolping mozgalom különösképpen azon emberek felé fordul, akik Európába vándorolnak be és segít az ő integrálásukban.

Az európai Kolping mozgalom a jövőben is törekszik, hogy – tagjait aktív és felelősségteljes demokratikus együttműködésre tegye képessé.

– a családot, mint a társadalom alapsejtjét megerősítse,

– az emberhez méltó munka alapelveit kivívja,

– a polgárok felelősségét a világra kiterjedő szociális igazságosság irányába felébressze és a klímaváltozás elleni hatékony politikában közreműködjek.

Egyházközségi nap és Szent László búcsú az istenhegyi plébánián

Immár hosszú évek óta plébániánk egyik jelentős kulturális-csádi és mindenekelőtt vallási eseménye/programja a Szent László búcsú és az azt megelőző szombati egyházközségi nap.

Idén ez június 20-21-re esett. Június 20-án, szombaton kora délelőtt egyházközségünk több tagja segítségével megtörténtek az előkészületek – közben Misi és Péter elkészítették a mindig finom ebédet, idén kiváló pörkölt került a tányérokba. Déltől jött a nagy vendégsereg és a meghívottak. Közben 140-150 fiatal és idősebb hívőnk és meghívott érkezett a társ-Kolping-családoktól, a Magyar Kolping Szövetség vezetőségéből, az Egyetemes Béke Szövetsége Vallásközi és Nemzetközi Egyesülettől, valamint a délutáni kulturális program résztvevői, szereplői. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, mert közben csendesen, de megeredt az eső, és így a kertből „átköltöztettünk” terméinkbe a teljes programot – sok jó ember elfért...

13 órakor István plébános atyánk bevezető imájával és gondolataival ültünk asztalhoz, jó étvágygal elfogyasztva a már előzőekben említett pompás ebédet, kiegészítve azt a közeli sütőde tulajdonosától kapott óriás túrósbatyúval.

Ezt követően e sorok írója megtartotta a Szent László ünnepi megemlékezést, és ismertette a további zenés-prózai műsort, melyben több ismert zeneszerzőtől hallottunk műveket szintetizátoron, csellón és hegedűn fiatal, ismerősi körből meghívott művészek előadásában, majd Sinkovits-Vitay András ismert előadóművész tolmácsolásában

a magyar irodalom és zeneirodalom számos műve hangzott el, saját gitárkíséréssel, több mint másfél órában.

A nagy sikerű, színes műsor után az Egyházközség Testület elnöke – szerény ajándékok kíséretében – köszönetet mondott minden kedves szereplőnek, majd valamennyi jelenlévő nevében köszöntötte a jelenlévő Lászlókat, Pétereket közeli névnapjuk alkalmából. Megemlékeztünk Kolping-családunk alapításának 15 éves évfordulójáról, melyre meghívtuk korábbi prézesünket, Domi atyát és régi tagjainkat is, valamennyien egy-egy szerény vallási tárgyú könyvet kapott emlékebe a jubileum alkalmából. Végül a hagyományokat ápolva, hölgyvendégeink

által készített sütemények elfogyasztása közben következett a sok kis és nagyobb értékű tombolatárgyak kisorsolása, melynek során közel 100 tárgy talált örövendező gazdára.

Közben az időjárás is kissé jobb lett, és lassan mindent rendbe téve mindenki szép és gazdag emlékekkel tért haza azaz, hogy másnap, június 21-én találkozunk a 11 órás szentmisén, amikor hálát adunk az úrnak, megemlékezve a Szent László búcsúnapról és 15 éves Kolping-családi évfordulónkról.

A másnapi, vasárnapi ünnepi szentmise celebrálása – felkérésünket örömmel elfogadva – Dr. Bolberitz Pál hittudományi professzor, pápai prelátus, a Magyar Kolping Szövetség országos főprézese volt. Ugyancsak több meghívott Kolping-család képviselője és sok plébániai hívő, valamint Kolping tagjaink döntő része jelen volt, és így zsúfolt templomban hallgathattuk meg Dr. Bolberitz professzor mindig igen kiváló prédikációját Szent László mai aktualitásáról, boldog Adolf Kolping ma is érvényes szellemiségéről, arról, hogy nagyobb egyéni lelki és hívő társadalmi rendeződésre, összefogásra volna szükség, mély hit és szeretet összhangjában.

Az ünnepi szentmise és ünnepi áldás után a plébánia kertjében valamennyien részt vettünk a szorgos kolpingos hölgyek által készített agapén, ahol a fehér asztal mellett az ünnepi köszöntők elhangzása után kellemes baráti, meghitt beszélgetésekkel folytattuk és zártuk a kettős ünnepi estét.

Zarándoklat a Pécsi Egyházmegye megalapításának 1000 éves ünnepi szentmiséjére

Szép nyári napon, augusztus 23-án reggel indultak el az Istenhegyi Szent László Plébánia Kolping családja, valamint Holló-Szabóné Marikával Pécs főterére a székesegyház templomához.

Ez a nap a Pécsi Egyházmegye alapításának napja, Hazánknek ez az egyetlen egyházmegyéje, amelynek alapítási dátuma pontosan ismert: a történelmi dokumentumok tanúsága szerint 1009. Augusztus 23-án Azo pápai legátus, ostiai püspök jelenlétében alapították meg és jelölték ki az egyházmegye határait. Az egyházmegye területe ma mintegy 80000 km² és 680 ezer fős lakosságához közel 440 ezer fő katolikus. Fennállásának ezeréves évfordulóját a Pécsi Egyházmegye hatnapos rendezvénysorozat keretében ünnepelte augusztus 18–23. között. Az ünnepi liturgikus események mellett színvonalas kulturális programokkal, színházi ősbemutatóval, egyházi, illetve bibliai témák színdarabokkal és nem mindennapi záróhangversennyel emlékezett Pécs városa a millenniumra, melyre számos közreműködő kórus, zenekar, együttes és ifjúsági csoport érkezett az egyházmegye területéről.

Az ünnepségek csúcspontja az augusztus 23-i 11 órás szentmise volt a főcelebráns Christoph Schönborn bíboros és Erdő Péter bíboros prímás, valamint Mayer Mihály pécsi megyés püspök részvételével, továbbá a meghívott magyar, horvát, osztrák és német

püspöki karok képviselőinek, valamint az egyházmegye papságának koncelebrálásával. A bevonulás kezdő momentumuma a Szent Jobb ünnepi körmenetben történő behozatala volt. A szentmisét XVI. Benedek pápa rendkívüli követeként Christoph Schönbrunn bíboros, bécsi érsek mutatta be, aki a Szentatya nevében köszöntötte az ezeréves egyházmegyét, majd fölolvasták a Szentatya Castel Gandolfóban kelt és a Pécsi Egyházmegyének írt latin nyelvű üdvözlő levelét, amelyben apostoli áldását küldte az ünneplő egyházmegyének, és amelyből néhány sort idézek is: *„A Szentbáromság kegyelmét és segítségét kérem és segítsen kérem a mai napon az egyházmegye számára, áldását egész Magyarországra, mely hosszú történelme folyamán oly sok gyötrelmes órát élt meg.”*

A három nyelven, magyarul, németül, és horvátul elhangzó olvasmányok és evangélium után szentbeszédében a főpásztor köszönetet mondott Jézus szavainak igazságáért: *„Legyetek biztosak: én veletek vagyok minden nap a világ végéig!”*, amely saját történelmünk ezer esztendején át, a kereszténység történetében pedig kétezer éven keresztül igaznak bizonyult.

Végül megköszönte a jelenlévő bíborosoknak, papoknak és híveknek, hogy közösen adhattunk hálát az egyházmegye elmúlt ezer évéért.

SZENTES LÁSZLÓ TITKÁR
ISTENHEGYI SZENT LÁSZLÓ
KOLPING CSALÁD

Sólyom László köztársasági elnök levélben köszöntötte a Pécsi Egyházmegyét a millennium alkalmából.

Christoph Schönborn
bíboros, bécsi érsek
szentbeszéde
a millenniumi szentmisén
(Pécs, 2009. augusztus 23.)

„Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Kedves testvéreim az Úrban!

„Minden hatalom nekem adatott a mennyben és a földön.” Egy hosszú, jó és rossz, virágzó és nehéz időszakokkal megtűzdelt, impozáns történelmi időszakot ünneplünk. Azonban, mindenek előtt Jézus Krisztus hűségét ünnepeljük, akit egyedül illet a tisztelet, a dicséret. A hatalom és a dicsőség. Hálával telten ünnepeljük Őt, aki az ígéretet tette: *„Legyetek biztosak: én veletek vagyok minden nap világ végéig”*. Köszönetet mondunk ezen szavak igazságáért, amely itt a történelem ezer esztendőjén át, a kereszténység történetében pedig kétezer éven keresztül igaznak bizonyult. Az Ő hűsége az a szikla, amelyre az Egyház épült. Az Ő irgalma és bocsánata olyan források, melyekből az Egyház élete kétezer éve időről-időre megújult.

Kedves testvéreim! A mai napon róla szeretnék beszélni, hűségéről és szeretetéről és arról a megbízatásról, amelyet ő maga adott nekünk, a küldetésről, amelyet ránk bízott. A Pécsi Egyházmegye hosszú és drámai történelmét nem szükséges itt elmondanom. Önök mindannyian jól ismerik ezt a történelmet. Ismert Önök előtt, hogy épp napra pontosan ezer évvel ezelőtt, 1009. augusztus 23-án Szent István király megalapította ezt az egyházmegyét. Ismerik az egyházmegye virágzó korszakait és a szenvedés idő-

szakait is. Nem szükséges a 140 évig tartó török uralmat bemutatnom, mint ahogy a 40 évig tartó kommunista diktatúra éveit sem, vagy a virágzó barokk időszakot, esetleg mostani posztkommunista kor szorultságait. Mindezt Önök nálam jobban ismerik. Jézus keresztes parancsa – keresztény mivoltunk forrása. Ezer esztendővel ezelőtt a keresztény hit már másodszer érkezett az országba, az első alkalommal a kereszténység már rómaiak idejében ismertté vált. De mindkét misszió Jézus keresztes parancsának megvalósítása volt: „*Menjetek el minden néphez és tegytek minden embert tanítványommá; kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, s tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek* (vö. Mt 28,19k)!”

Ma nem lenne nálunk kereszténység, ha akkoriban, mint ahogy ma is, nem lettek volna olyan emberek, akik Jézus parancsát komolyan vették és veszik. A kereszténység a kereszténység forrása! 1980-ban II. János Pál pápa első franciaországi látogatása alkalmából tette fel a megindító kérdést: „Franciaország, mit tettél a keresztiséggel?” („*France, qu'as-tu fait de tón Baptême?*”) Vajon nem kell-e ma nekünk is feltenni az egyházmegye millenniumának ünnepén ugyanezt a kérdést: „*Magyarország, te mit tettél a keresztiséggel?*” Azonban részünkről a kérdés nem kulturpesszimizista magatartásból hangzik el, hanem Jézus irgalmas szeretetére tekintve; így kérdez ő ma bennünket: mit tettél te, mit tettetek ti a keresztiség ajándékával? Ez az ajándék még bennetek van, ez az a rejtett forrás bennetek, amelyből az önzetlenség erői, a nagylelkűség és az áldozatkészség forrásznak.

Krisztus teszi fel nekünk ma ezt a kérdést, nekünk mindannyiunknak, akik itt a Pécsi Székesegyház előtt összegyűltünk. „*Ismeritek ti az élő vizet forrását, amely bennetek csörgedezik és nektek súgja: „Jöjjetek az Atyához!”* (vö. Antiochiai Szent Ignác). Ebből a forrásból merítették erőt a XX. sz. mártírjai ahhoz, hogy hűek maradjanak Krisztushoz és egyházához és szeressék ellenségeiket, akik kínozták, üldözték és megölték őket. A keresztiség forrásából, amely a

legszentebb Szentháromság szívéből ered, kapják a házások a hűség erejét, a papok azt az örömet, hogy minden emberben Krisztust szolgálják; belőle kimeríthetetlenül árad a bűnök bocsánata, Jézus irgalma, amelyre mindannyian oly nagyon rászorulunk.

Ez az én kívánságom a mai napon a Pécsi Egyházmegye számára nagy jubileuma alkalmából: áradjanak rá újra gazdagon a Szentháromság szívéből a keresztiség szent és megszentelő forrásai, az élő víz folyama, amely isteni életet ajándékozik! Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős. Ez igazán szépen és vigasztalóan hangozhat. Azonban a realitás mégis egészen más, keserű és egyáltalán nem vigasztalható! Mi lett a keresztény Magyarországból? Mi lett Európából? Nemde réges-rég messze eltávolodott keresztény gyökereitől? Manapság Magyarország, mint ahogy egész Európa is, nemde a posztkommunista és posztkapitalista szekularizáció áldozata, amely egy keresztény Európa eszméjéből aligha hagy meg valamit? Nemde a legjobb úton van a kereszténység Magyarországon és Európában is a marginalitás, a mellékes jelenséggé válás felé?

Egy pillantás az első olvasmányba, a választott nép sorsára segítséget nyújthat ma nekünk: nem azért választotta Isten az ő népét, mert az hatalmas, nagy, jó vagy erős lett volna, hanem azért, mert „*szerette atyáidat*” (vö. Mtörv 4,37). Nem csoda hogy a választott nép oly gyakran menthetetlenül elveszett, gyenge és a korabeli hatalmaknak kiszolgáltatott volt. Csak az Istenbe vetett reményében volt erős, és abban a bizalomban, amelyet a közvetlenül az olvasmány előtt álló vers fejez ki: „*az Úr, a te Istened könyörületesen Isten, nem hagy el és nem enged elpusztulni*” (vö. Deut 4,31).

Kedves Testvérek! Én azt hiszem, hogy ma az Úr a szekularizált Európában valami fontosat akar mutatni: a XX. századból meggyengülve, megalázva, kigúnyolva és elszegényedve, egyáltalán nem dicsőségesen léptünk át a XXI. századba. Az 1989-es rendszerváltásból nem jöttünk ki triumfális hangulatban, nem vagyunk biztosak a győzelmünkben. Sőt éppen ellenkezőleg: az új szabadság mindennapjai fáradságosnak és terhesnek bizonyulnak. De én azt hiszem, az Úr

valami újra készít fel minket: ne álmodozatok letűnt idők nagyságairól! Isten népének alázatosnak és az am ha'arec értelmében szegénynek kell lennie, olyannak, akiket Jézus különösen szeret és akik Jézustól várnak mindent. Talán azért engedi az Úr, hogy minden megalázó és megszegyenítő dolog rázúduljon szeretett egyházára, mert valami újra akarja felkészíteni; készségesse akarja tenni arra a küldetésre, amelyet Ő szán neki.

Menjetek el a világra... Magyarország nem lett volna keresztény országgá, nem jöhetett volna létre az a misszió, amely legszebb gyümölcsét Szent István király személyében hozta meg. Ezer esztendővel a Pécsi Egyházmegye megalapítása után újra sürgetően áll előttünk Jézus parancsa: „*Menjetek el...*” Keljetek újra útra! Ne féljete! Ne féljete a szekularizált társadalomtól: a társadalom tele van az értelem és boldogság utáni vággyal és keresi ezeket. De ne féljete a saját gyengeségetektől sem: ez a feltétele annak, hogy alázatosan és Krisztus kereső szeretetével menjete azokhoz, akik az evangéliumot még nem, vagy már nem ismerik.

A jubileum mindannyiunk számára legyen alkalom arra, hogy újra kivessük a hálót: „*Duc in altum*” (Lk 5,4). Evezete a mélyre és vessétek ki a hálót, akkor is, ha eredménytelennek látszik! Ezer évvel ezelőtt Pécs egyházmegyévé lett. Újra és újra fenyegetetté vált és majdhogynem kipusztulva eltűnt, de ma mégis él, szabadságban, egy nyitott Európában.

Isztambul és Esszennel a következő évben Pécs is kulturális fővárossá válik. Négy „próbaéven” át készülhetek fel Önök erre az európai feladatra. Ez az esztendő, az egyházmegye ezeréves jubileumával, a negyedik, az utolsó év. A hangsúly ezzel a vallási örökségre kerül és annak beágyazódására a mai Európába.

Az ezeréves ünnepeltnek magát a Szentlelket kívánom, Aki „*nem a szolgaság lelke*” (2. olvasmány), hanem a szabadságé, a nyíltságé, a bizalomé, röviden: a Lélek, aki titeket fiakká tesz, Isten fiaivá, a feltámadt Úr tanúivá, aki azt ígerte, hogy nálunk marad „*minden nap, a világ végéig.*”

Amen

Kárpátalja de csodás

A Csepeli Kolping Család Egyesület az idén nyáron Kárpátalján töltött egy hetet. Augusztus közepén indultunk az izgalmasnak ígérkező túrára. Több órás várakozás után átléptük az Ukrán – Magyar határt. Idegenvezetőnk, aki mindvégig velünk volt (nélküle egy tapottat sem tudtunk volna menni, mert minden tájékoztató tábla ha volt, ukrán nyelven ciril betűkkel), Beregszász szélén már várt bennünket. Utunk Beregszász belvárosába a főplébánia templomba vezetett, ahol a plébános atya várt ránk és nagyon érdekes történetekkel fűszerezve mesélte el a templom történetét. Amikor megtudta, hogy kolpingosok vagyunk bevezetett a sekrestyébe és ott megmutatta az 1900-ban készült Kolping zászlót és sok sok csodálatos arannyal ezüsttel hímzett több száz éves miseruhát. Alig akartunk eljönni, a sekrestyéből. A helytörténeti múzeumban az igazgató úr vezetett minket végig. Megismerkedtünk Beregszász és környéke hagyományaival a monarchiabeli város életével. Késő este értünk szállásunkra amely az ungvári domonkos nővérek által fenntartott egyetemi kollégiumban

volt. Itt minden este finom vacsorával vártak bennünket. A következő napokban a környék építészeti és természeti csodáival ismerkedtünk. Voltunk a Munkácsi Várban, megmásztuk Huszt várát. A Schönborn kastély a Loar menti kastélyok mintájára épült csoda. A Fekete és Fehér Tisza összefolyásánál is jártunk. A Vereckei Emlékműnél verseltünk énekeltünk. A Szladovai Emlékparkban az ott raboskodó az éhhalállal viaskodó malenkij robotra elvezényelt „rabszolgák” naplóból olvastunk fel részleteket, imádkoztunk, gyertyát gyújtottunk a több ezer áldozat emlékére.

Utunk egyik legizgalmasabb napja volt, amikor az Árpád vonal bunkerjait és hegyen átvezető alagútját hódítottuk meg. Az Árpád vonal egy igazi műszaki csoda, amiről mi gyakorlatilag semmit sem tudtunk. A Szantavéri tóhoz eljutni igazi túra volt, de megértte. A jó levegőn a fenyvesek között jól kiszellőztünk a tüdőnket.

Útközben egy vodka gyár kirándulócsoportjával találkoztunk, rögtön több üveg vodkával kedveskedtek és köszöntöttek minket, éljen a ruszin-magyar barátság felkiáltással. Mi jó

magyar pálinkával viszonyoztuk a köszöntőt. Ungváron vasárnap nagymisét hallhattunk. Az ungvári vár történetével és a skanzennal az utolsó nap ismerkedtünk.

Késő délután indultunk haza, a határon a változatosság kedvéért a határforgalmat ellenőrző magyar rendszer leállása miatt várakoztunk több órát.

Sok szép élményünket egy vetített előadás keretében osztottuk meg az itthonmaradottakkal.

Kárpátalja gyönyörű, érdemes elmenni, megismerkedni nem csak a természeti és építészeti csodákkal, hanem az ott élő testvéreink sanyarú sorsával is, akik emelt fővel büszkén vállalják magyarságukat.

HUDSON JUDIT

Kolping békezarándoklat

1968-ban Belgiumban szervezték meg az első békezarándoklatot, amely azóta Európa egyik legjelentősebb békemenete lett.

A Romániai Kolping Szövetség (RKSZ) 2008. június 28-án a déltiroli Meranóban kapta a megtisztelő megbízatást a 2009-es zarándoklat megszervezésére. Ebből az alkalmából Ft. Merlász Tibor, az RKSZ országos prézese átvette a Kolping békezászlót, amely néhány hétig a szatmárnémeti Szentlélek plébánia

vendége volt. Innen körbejárta a legjelentősebb romániai Kolping családokat.

2009. augusztus 27–29-én Brassóban zajlott le a 42. Kolping békezarándoklat, melynek jelmondata: „Sokféleségünk örömét éljük meg együtt Krisztussal!”. Ennek az időszzerű gondolatnak a jegyében zarándokolt és imádkozott legalább nyolc ország képviselőjében több, mint 200 résztvevő. Magyarországot négyen a Miskolc-Diósgyőri Kolping Családból képviseltük és Budapestről a szövetséget Nemes Róbert bácsi jelenítette meg. A zarándoknyitó szentmise római katolikus rítusban, a záró estén pedig görög katolikus szertartás szerint három nyelven: németül, románul és magyarul volt hallható. Esténként a sokszínű Romániai Kolping Szövetség a rendező ország kultu-

rális értékeit igyekezett bemutatni a Brassó melletti Szent Péter (Petersberg/Sinpetru) falucska szász közösségi termében.

Külön öröm számunkra, hogy a záró estén a békezászlót egy magyarországi Kolping Családnak adhattuk át. Így jövőre Miskolc városa – a Diósgyőri Kolping Család – várja majd mindazokat, akik a békéért imádkozni és zarándokolni szeretnének” – mondta Ft. Merlász Tibortól, a Romániai Kolping Szövetség országos prézese.

KOSZISZ HÍREK

A Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet életéből

Tanévnyitó az esztergomi Kolping Katolikus Szakiskolában

Iskolánk idei tanévnyitó ünnepsége szeptember 1-jén a belvárosi plébánián kezdődött, ahol Harmai Gábor atya tartott szentmisét.

Ezt követően az iskola színháztermében került sor az évnyitó műsorára. A himnusz közös eléneklése után Tácsik Tímea pincér 11. osztályos tanuló Weöres Sándor A tanévnyitáskor című versét adta elő. Utána Major Ákos igazgató helyettes köszöntőjében ismertette az iskola általános helyzetét, a nyár alatt történt változásokat, bővítéseket.

Elmondta, hogy a nyár folyamán több területen felújítási, beruházási munkálatok zajlottak:

- az életveszélyessé vált „álkéményt” lebontattuk,
- a konyha és az étterem átadása miatt szükségessé vált festés, a melegvíz-szolgáltatás megoldása,
- a tanműhelyben új tantermet hoztunk létre,
- a tanműhelyi vizesblokkot átalakítottuk, egyes részeit felújítottuk, folyamatban van a tanműhelyi tornaszoba festése,
- az összefüggő szakmai gyakorlat alatt a festő és asztalos tanulók az iskola ablakait, ajtóit átfestették, a tantermek javítását, festését elvégezték,
- a termék ajtajainak és egyes helyiségek ablaka üvegeinek opálüveggel cserélték ki.

Ezen kívül: vettünk egy A/3-as nyomtatót is.

A tanév során szeretnénk még a következő munkálatokat elvégezni, vagy elvégeztetni:

- az iskola mögötti raktár tejeének szigetelése, falazatának javítása,
- tanműhelyi tantermek világításkorszerűsítés.

Várható beruházásaink:

- Nagyobb tornaszoba megépítése a tanműhelyben, és a meglévő tornaszoba átalakítása tanteremmé nem valósulhatott meg, mert olyan drága lett volna a beruházás, hogy az összes félretett pénzünket elvitte volna..

- Tantermek asztalokkal és székekkel (használt és új bútorokkal) való berendezése.

- Szükségünk van egy komolyabb szkennerre szoftverrel együtt.

- A videokameránk nagyon rossz állapotban van, újat kell vásárolni.

- A fényképezőgépünk is egyre homályosabb képet produkál, megérett a cserére.

Tanulócsoportjaink száma a 9.évfolyamon 4 osztály, a 10. évfolyamon 2 osztály, a 11.évfolyamon 4 osztály, a 12.évfolyamon 5 osztály, végül a 13.évfolyamon 4 osztály. Az iskola létszáma szeptember 1-én 262 fő volt.

Személyi feltételeink a következőképpen alakultak: a tantestület létszáma 34 fő.

- Ügyviteli-technikai dolgozók: 9 fő.

- Nevelőtestület: 24 fő: közülük GYED-en van 1 fő (Rehovicsné Szénássy Dóra), szülési szabadságon 1 fő (Kis-Szölgyémi Judit), és 2 fő óraadó

(Mészáros-Vásárhelyi Katalin, Móringer Lajos).

- A pedagógiai munkát segíti 1 fő (a szabadidő-szervező Fényesné Weisz Zsuzsanna).

A 2008/2009-es tanév végén távoztak dolgozóink közül: Böcskei József (gondnok) aki nyugdíjba vonult, és

Juhász Péter (asztalos szakoktató) aki külföldön vállalt munkát.

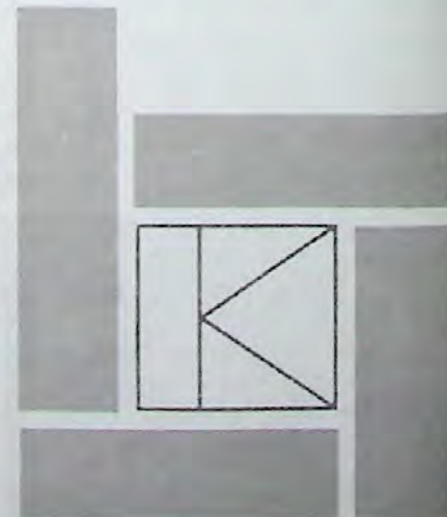
A tanév elején érkeztek: Mészáros-Vásárhelyi Katalin (óraadó kémia szakos tanár), Melis Sándor (asztalos szakoktató), és Móringer Lajos (óraadó szakács szakoktató).

Gyermek- és ifjúságvédelmi felelősünk továbbra is Lilli Zoltánné, aki az idei tanévtől a diákönkormányzatot segítő tanár feladatait is ellátja.

Az iskolai könyvtárat továbbra is Németh Lehel vezeti.

A köszöntő után Tasnádi Varga Éva: Szól a csengő című versét Somlai Bettina 11. osztályos szakács tanuló adta elő.

Az ünnepséget a Kolping - dal és a Szózat zárta.

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

Németország

„Igen a megöregedés” volt a témája annak a senior fórumnak amely augusztus 21-23 között tartották meg Bad Honnef-ben. 130 résztvevő volt jelen és egyértelműen meghatározást nyert hogy az idősebb generáció aktivitása lényeges. Ugyanakkor el kellett ismerni, hogy a társadalom Németországban egyre idősebbé válik. Érdekes az átlag életkor a múlt században még férfiaknál 45, a nőknél 48 év volt ugyanakkor az manapság 78-83 évre módosult, sőt várhatóan ez még tovább növekszik, rögzítette Dr. Ursula Lehr idős kutató.

Mi egy hosszú életű társadalomban élünk, és ez egyben egy kihívást is jelent a többi generációk számára, mivel a probléma nem azt jelenti hogy az öregkor kitolódik, hanem a fiatalság ideje csökken. Ezáltal egy harmad idősebb korú már gyermeknélkülivé válik, a másik fele ugyanakkor unoka nélkülivé. Tizenegy munkacsoportban történtek a taglalt problémákról történő megbeszélések, miként lehet a generációk megerősítését a Kolping Családokban erősíteni, melynek mottója így hangzik: „Aktivan 50-től” és ez úgy az egyházban mint pedig a társadalomban lehetővé válik.

Felismerve Adolf Kolping mondását, – az idők szüksége – értelmezése alapján Dr. Karl Heinz Wiesemann püspök a speyeri Kolping egyházmegyei napokon annak adott kifejezést, hogy az idők aktuális kihívásait elemezze. Több mint 600 jelenlévő volt a zárónapon, Landstuhl-

ban amely egy sáttortáborral kezdődött, augusztus 21-én. Számos probléma került napirendre, így többek között, a nemzetközi szolidaritás, problémák az idős korban, és a menedékházak vonatkozásában, és nem utolsó sorban, maguk a Kolping Családok manapság miként vállaljanak kötelezettséget bizonyos esetekben. A záró ünnepi misét követően lehetőség nyílt úgy az egyház mint pedig társadalmi és Kolping személyiségekkel történő megbeszélésekre, – úgy mint az élet kezdetei, valamint a szót követi a tett – esetében.

Svájc

„Bátorság, bátorságot eredményez” ez volt a vezérgondolata annak a Kolping emlék útnak amelyet augusztus 23-án lett ünnepélyesen felszentelve. Több mint 800 Kolping tag Svájc-ból valamint a határos nemzeti szövetségekből voltak jelen, illetőleg kísérték Martin Gächter püspököt Baseltől, és Msgr. Axel Werner Generalprázat a felszentelt úton és az egyes stációknál. Az emléktűt a hochdorf-i templomtól csodálatos természeti környezetben vezetett a baldegi templomhoz. Itt kilenc stáció lett felállítva Adolf Kolping-ról a Kolping Szövetségről, bizonyos impulzusok a bibliából, felelevenítés, és meditáció céljából. A Generalprézes prédikációjában említést tett arról, hogy az ember az értelmet keresi, és olyan helyeket, amelyre választ kap. Ez az emléktű legyen helye annak amit Adolf Kolping mint útmutató jelelt ki számunkra.

India

Az indiai Kolping Szövetség 1993-ban egy házépítési programot indított, és 2009-ben megálapítható volt hogy több mint 4000 ház elkészült. Természetesen még saját megtakarításaikat, valamint telekrendezési kötelezettségeiket is rendezni kell. Sajnos a Tsunami természeti katasztrófa miatt, egyes régiókban a saját hozzájárulás valamelyest késett, azonban átlagosan, a rendelkezésre álló anyagiakat sikerült biztosítani.

A házépítési program dél Indiában 30 egyházközségre terjedt ki, a Kolping Szövetség részvételével. Father Victor Santiago iniciátora a programnak, egy könyvében így jellemzi a történeteket a támogató felé:

Őnök láthatják azokat a sugárzó szemeket, akik ezekbe az új házakba költöznek, Több mint 4000 család kapott egy-egy házat, és ezáltal húszezren egy emberséges otthonhoz jutottak.

Vietnam

A Kolping Szövetség növekedése töretlen, az egyébként nehéz politikai helyzet ellenére is. 2009. május 21-én Hung Hoa egyházközség területen ünnepélyes körülmények között kilenc Kolping Család alakult 224 tag részvételével. Ha figyelembe vesszük ezt a növekedést mindjárt érthetővé válik, hogy az alakuláskor egy püspök és nyolc egyházmegyei pap is részt vett. Ugyanakkor azonban meg kell állapítani egy erősen érezhető gazdasági krízist, egy küzdelmet a mindennapi élethez, amely a szövetségi életre is kiterjed.

Peru

A Perui Kolping Szövetség központi feladatának tekinti a szegénység leküzdését. Ennek a célnak eléréséhez, a hivatásbeli képzés jelenti az egyetlen kiutat. Egyedül a Tacna képzési köz-

pontban 2008-ban 690 embernek sikerült szakmát szereznie. Egy hasonló nagyságú csoport egy Kolping által létrehozott projektben olyan 19 féle jövedelmező megoldást találtak amelyek megélhetést tettek lehetővé. Így például, egy haltenyészetet, továbbá

egy rizsmalmot, szabóságot és további hasonló bevételi jellegű vállalkozásokat.

A növekvő eredmények, és konkrét projektek a Kolping Szövetség elismerését növelték. Már nyolcvan csoport alakult, és 1300 fős tagsággal rendelkeznek.

Szent Jobb-körmenet a Bazilikánál

Szent István király, valamint a keresztény hit által vált Magyarország olyan európai nemzeté, amelyik „az evangéliumot mélyen kontinensünk szívébe véste” – mondta szentbeszédében Joachim Meisner bíboros, kölni érsek a Szent István bazilika előtti, zsúfolásig megtelt téren a hagyományos augusztus 20-i ünnepi szentmisén.

A kölni érsek szavai előtt felolvasták XVI. Benedek pápa levelét szívélyes jókívánságaival.

Joachim Meisner szentbeszédében kitért arra: I. Szent István egy szent család modelljének megfelelően próbálta meg királyságát felépíteni, élettörténete pedig azt mutatja, hogy „a nemzet, az állam és az egyház összejtje a család”, amely „előtte áll minden társadalmi csoportosulásnak”. Az egyház, valamint az állam feladata, hogy védje, támogassa és óvja a családot ott, ahol szükséges – mondta.

Az érsek arról is beszélt, hogy augusztus 20-án „az országalapító királyt ünnepeljük, aki a sokféle népből egyetlen nemzetet alkotott. Hazánk ma is sokszínű, ma is ugyanúgy szükségünk van az egységre, mint ezer éve, Szent István korában”. A katolikus egyházzal szövege kijelentette: „mi a szolidaritást és a szeretet hirdetjük minden hazánkban élő ember számára”.

Dr. Bolberitz Pál országos prézes...

Az ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek mutatta be a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaival. Erdő Péter a szentbeszédet megelőző köszöntőjében arról beszélt, hogy „nagy szükség van egymásra, hogy megújulva összetartásban és szeretetben, hiteles keresztények, igaz emberek és büszke magyarok lehessünk”.

... és Kolping tagjaink zászlókkal a körmeneten

Az Egri Kolping Család hírei

A mai nyomott közhangulatban, a sokszor hangos viták között egyesületünk végzi a mindennapi feladatait, a közösség megtartását, sőt építését a kolpingi eszméknek megfelelően: ápolva a hitet, őrizve a hazafiságot, képezve a fiatalabbakat és idősebbeket, jeleket adva a külvilágnak.

A nyári szünetünk rövidebbre sikerült, mint az előző években. Június utolsó hetében Kolping családunktól 30-an vettek részt családos üdülésen Balatonfenyvesen a Kolping üdülőben. A pályázaton nyert összeget eredményesen hasznosítottuk, mert a fiatalabb korosztályból sikerült olyan 2-3 gyermekes családokat segítenünk, – most már több éven keresztül, – akik az Egri Kolping Család magját képezik az elkövetkezendő években, tehát a mozgalom folytatódik. Ez az öt nap valóban alkalmas volt arra, hogy egymást megismerjék, közösség alakuljon, a gyermekek összebarátkozzanak. Segítség nélkül az üdülés nem jöhetett volna létre. Ez úton is köszönetet mondunk a Magyar Kolping Szövetségnek.

Július első napjaiban a foltvarró klubunk szervezett tanfolyamot és tábort az andornaktályai Szabadidő Központunkban, amelyre Békéscsabától Hatvanig 45 fő érkezett. A tanulás és a varrás szinte éjjel-nappal tartott a „megszállottaknál”, mert ahogyan elmondták, nappal tanultak, éjjel 3 óráig varrtak. Négy napon keresztül 35-40 varrógép zakatolt a csendhez szokott falak között. A meghívottak nagy része nem volt kolpingos, de a Kolping jó hírért elvitték az egész keleti ország-részbe. Dicséretként vehetjük a résztvevők megjegyzését: *„Bemádkozott házban voltunk, eddig ez volt a legsikerültebb tábor.”*

Augusztus 19-én, a rövid nyári szünet után már városi ünnepségen, a Szent István köszöntőn vettünk részt a Dobó téri ünnepségen, ahonnan fáklyával és zászlóval vonultunk fel a várba az ünnepség folytatására. Köztudott, hogy a Szent István alapította püspökség első temploma is itt épült és ezek a romok adnak helyet minden évben a civil szervezetek közös ünnepének, amely megelőzi a hivatalos állami ünnepet. Másnap este természetesen a várban lévő bazilika romjai között bemutatott szentmisén vettünk részt zászlókkal, amelyet Dr. Ternyák Csaba érsek úr celebrált nemzeti ünnepünkön. Különleges a szakrális hely, érzéseinkre rendkívüli módon hat, hogy a romok fölött magasodik Marco Cassagrande olasz szobrászművész Szent István szobra, aki ma is figyelő népet és örökölőket fölötte.

Augusztus utolsó hetének keddjén 55-en gyűltünk össze Andornaktályán egy vidám foglalkozásra, falatozásra, névnapi köszöntőre, kihasználva a szép időt és lehetőségeinket. Nem meglepő, hogy senki nem sietett haza, sötétedésig maradtunk. Azt gondolom, hogy a kötetlen program nyújt lehetőséget arra, hogy beszéljünk egymással, hiszen manapság erre olyan nagy szükség van. Mindenki hozott a közös

asztalra valami enni-innivalót, – most már kérés nélkül, – de a közös kasszából is jutott egy-egy adag székelykáposztára, amelyet Osváth Anna főzött.

Szeptember 8. az Egri Katolikus Legényegylet zászlószentelésének emlék napja, ebben az évben a 149. évforduló. Már ez jelzi, hogy a következő évben kerek évfordulónk lesz, amely nagy feladatok elé állítja egyesületünket. Már most megkezdjük ennek tervezését, hiszen sok magyar és több külföldi Kolping Család részvételére számítunk. Most még csak az alapító síremlékét koszorúztuk meg sok Kolping tag megjelenésével.

Talán e néhány program jelzi, hogy a mozgalom él, ha éltetni akarjuk és ez nem elsősorban az anyagiak kérdése. Úgy érzem két dolog kell hozzá, akarat és áldozat. Áldozat elsősorban az időnk-ből.

BISZTRICZKI LÁSZLÓ
VILÁGI ELNÖK

Aus dem Inhalt

Europäische Kolpingkonferenz in Pressburg:

Freiheit verpflichtet- verantwortungsvolle Gestaltung der Zukunft. Schnappschüsse aus den Ereignissen der Konferenz. Dekret der Pressburger Europakonferenz. Auszug aus der Festrede von Msgr. Erzbischof Stanislav Volenszky.

Dr Paul Bolberitz, Zentralpräses: Ein neues Schuljahr, neue Aufgaben

Die Schule bildet, die Familie erzieht. Ohne gesunde Familien ist die Bildungstätigkeit unwirksam. Eine gute Zusammenarbeit beider ist unerlässlich.

Sebestyén Scheffer: Aus den Schriften Kolpings:

Erste Schritte der Gründung. Die Rolle von Breuer, Thiel und Friderici in der Aufbauarbeit. Kolping wird zum Vorsitzenden der Organisation gewählt. Die ersten Erfolge.

Peter Hetényi: Pfarreitag und St. Ladislaus Kirchweihfest der Pfarrgemeinde Istenhegy (Budapest).

Die gut organisierte Feier wurde in Zusammenarbeit der Pfarrgemeinde und der Kolpingfamilie gestaltet. Das Ereignis dient zugleich zur festlichen Begehung des 15 jährigen Bestehens der Kolpingfamilie.

Lázár Szentes: Wallfahrt zum Festgottesdienst in der Basilika Pécs anlässlich des 1000 jährigen Bestehens der Diözese Pécs:

Festpredigt von Erzbischof, Kardinal Christoph Schönborn

Kolping Friedenswallfahrt

Ziel der diesjährigen Friedenswallfahrt (27-29 August) war Kronstadt, an der das Kolpingwerk Ungarn von der KF Miskolc-Diósgyőr vertreten war. Der Friedenbanner wurde vom Kolpingwerk Rumänien dieser ungarischen KF zur Bewahrung für ein Jahr übergeben.

Aus dem Leben von KOSZISZ (Kolping Organisation für Bildung und Sozialwesen)

Bericht von der „Veni Sancte...“ Feier in der Kolpingschule Esztergom

Judit Hudson: Die Karpaten-Ukraine ist wunderschön

Ein kurzer Reisebericht der KF Csepel. Die Exkursion war hauptsächlich den Naturschätzen und historischen Gedenkstätten des 1000 jährigen Ungarns gewidmet. Die Gastgeber waren die Dominikanerschwestern in Ungvár (Uschgorod), deren Gastfreundschaft den Aufenthalt noch schöner gestaltete.

Gellért Szabó: „Axel Werner“ Fussballturnier.

Das Turnier war auch heuer ein Erfolg. Jugendliche Teilnehmer und erwachsene Zuschauer hatten ein schönes Erlebnis. Das Turnier wurde auf einen Kunstrasen ausgetragen.

Rangliste der Gewinner:

1. Kolpingfamilie Érsekvadkert
2. Kolpingfamilie Budaörs
3. Kolpingfamilie Kőbánya

WALTER HARRACH

AXEL WERNER FOCIKUPA

Az idén szeptember 12-én Csepelen került megrendezésre az Északi Körzet Focibajnoksága az Axel Werner kupáért. A bajnokságot profi körülmények között a Halászi Focisuli műfüves pályáján rendezték.

A csapatok körmérkőzésen döntötték el a kupa sorsát.

1. Érsekvadkert
2. Budaörs
3. Kőbánya

Minden csapat csokoládé jutalmat kapott, a gólkirálynak és a játékvezetőknek könyvekkel kedveskedtünk. A szurkolókkal együtt egy szép izgalmasnapot töltöttünk el együtt.

SZABÓ GELLÉRT

Márai Sándor: Mennyből az angyal

MENNYBŐL AZ ANGYAL – MENJ SIETVE

Az üszkös, fagyos Budapestre.

Oda, ahol az orosz tankok

Között hallgatnak a harangok.

Ahol nem csillog a karácsony.

Nincsen aranydió a fákon,

Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.

Mondd el nekik, úgy, hogy megértsék.

Szólj hangosan az éjszakából:

Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán a szárnyad,

Repülj, suhogj, mert nagyon várnak.

Ne beszélj nekik a világról,

Ahol most gyertyafény világol,

Meleg házakban terül asztal,

A pap ékes szóval vigasztal,

Selyempapír zizeg, ajándék,

Bölcs szó fontolgat, okos szándék.

Csillagszóró villog a fákról:

Angyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez világ csodája:

Egy szegény nép karácsonyfája

A Csendes Éjben égni kezdett –

És sokan vetnek most keresztet.

Földrészek népe nézi, nézi,

Egyik érti, másik nem érti.

Fejük csóválják, sok ez, soknak.

Imádkoznak vagy iszonyodnak,

Mert más lóg a fán, nem cukorkák:

Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:

A Katona, ki szíven döfte,

A Farizeus, ki eladta,

Aki háromszor megtagadta.

Vele mártott kezét a tálba,

Harminc ezüstpénzért kínálta

S amíg gyalázta, verte, szidta:

Testét ette és véréit itta –

Most áll és bámul a sok ember,

De szólni Hozzá senki nem mer.

Mert Ő sem szól már, nem is vádol,
Néz, mint Krisztus a keresztfáról.

Különös ez a karácsonyfa,

Ördög hozta, vagy Angyal hozta –

Kik köntösére kockát vetnek,

Nem tudják, mit is cselekesznek,

Csak orrontják, nyíznak, gyanítják

Ennek az éjszakának a titkát,

Mert ez nagyon furcsa karácsony:

A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról,

Papok papolnak bátorságról.

Az államférfi parentálja,

Megáldja a szentséges pápa.

És minden rendű népek, rendek

Kérdik, hogy ez mivégre kellett.

Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?

Mért nem várta csendben a végét?

Miért, hogy meghasadt az égbolt,

Mert egy nép azt mondta: „Elég volt.”

Nem érti ezt az a sok ember,

Mi áradt itt meg, mint a tenger?

Miért remegtek világrendek?

Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.

De most sokan kérdik: mi történt?

Ki tett itt csontból, húsból törvényt?

És kérdik, egyre többen kérdik,

Hebegve, mert végképp nem értik –

Ők, akik örökségbe kapták -:

Ilyen nagy dolog a Szabadság?

Angyal, vidd meg a hírt az égből,

Mindig új élet lesz a vérből.

Találkoztak ők már néhányszor

– A költő, a számár, s a pásztor –

Az alomban, a jászol mellett,

Ha az Élet elevent ellett,

A Csodát most is ők vigyázzák,

Leheletükkel állnak strázsát,

Mert Csillag ég, hasad a hajnal,

Mondd meg nekik, –

mennyből az angyal

New York, 1956.

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

Kiadja a Magyarországi Kolping Mozgalomért Alapítvány

Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Kovács László

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Szerkesztőség: 1035 Budapest, III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239 Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu Interneten: www.kolping.hu Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk: Erste Bank 11991102-02112437

Kéziratokat nem őrünk meg, és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Nyomdai kivitelezés: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

A BALATONFENYVESI KOLPING NYARALÓHÁZ ELÉRHETŐSÉGE

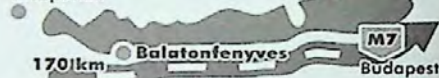
Érdeklődés, előfoglalás:
9646 Balatonfenyves, Igloi u. 12.
Gondnokság: +36 70 591 42 87

Kolping Tours Augsburg
Frauentorstr. 29. 86152 Augsburg
Tel.: 0049-821-34 43 171

Kolping Központ Budapest:
1035 Budapest, Vihar u. 8.
E-mail: mksz@kolping.hu
+36 20 9 329 109

Alsópáhok

Rijeka

KOLPING
MAGYARORSZÁGI KOLPING SZÖVETSÉG ALAPÍTVÁNY

WWW.KOLPING.HU/BALATONFENYVES

A BALATONFENYVESI KOLPING NYARALÓHÁZ

A Kolping Nyaralóház a Balaton déli partján fekszik, 200 m-re a strandtól, kellemes, csendes környezetben. 25-30 fő elhelyezésére alkalmas, 5 külön apartmant, teraszt, egy nagy, közös, jól felszerelt konyhát és étkezőt, tórsálgót, egy nagy kertet és parkolót foglal magába. Az étkező szemináriumok, előadások megtartását teszi lehetővé.

A kert, a terasz alkalmas esti beszélgetésekre és összejövetelekre, vagy akár egy grillparti megrendezésére.

A nyaralóház közvetlen szomszédságában álló szállodában az étkezés is megoldható kedvezményes áron, valamint a szálloda strandja szabad strandként üzemel.

BALATONI PIHENÉS

A Balaton Európa legnagyobb edesvízi tava, a víz mélysége helyenként eléri a három métert. A víz hőmérséklete nyáron akár a 24-26 C°-ot, míg szeptemberben a 20 C°-ot is eléri. Nyáron lehetőséget biztosít úszásra, szorfozásra, horgászásra, vízisielésre, csónakázásra, vízibiciklizésre és vitorlázásra, míg télen korszolyázásra is alkalmas az egybefüggő jégtakarónak köszönhetően. A két part között rendszeres menetrendszerű közlekedés biztosított, így bárki meglátogathatja a Balatont körülvéő híres üdülőhelyek bármelyikét, illetve a térség nevezetességeit.

APARTMANOK

A 40 m²-es apartmanok nappalijában egy kétszemélyes kihúzható ágy és étkezősarok található, továbbá klimatizált négyágyas hálószoba és fürdőszoba mosdóval áll a vendégek rendelkezésére.

PROGRAMLEHETŐSÉGEK:

kirándulás kisvasúttal a Berekbe, Skanzen, csisztapusztai termálfürdő
ősszel-télen disznóelés borkóstolóval
hajókirándulások, kerekpárturák

